

«1960 yılında çıkarılmış olan Tıbbî Deontoloji Nizamnamesinin Türkçeleştirilmesi konusunda bir çalışma. Bu tüzüğün çok eski olan dili anlaşılmasını güçleştirmekteydi. Özellikle biz genç kuşak hekimlerin bunu anlaması hemen hemen olanaksız idi.

Bu nedenle Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Tarihi ve Deontoloji Bölümü öğretim görevlisi ve aynı zamanda Türk Dil Kurumu üyesi olan Sayın Dr. Yaman Örs'ün teşvikiyle bu işe giriştim ve tüzüğün Türkçeleştirilmesinde birlikte çalıştık. Tüzüğü ayrıca Türk Dil Kurumu Terim Kolu Başkanı Sayın Emin Özdemir de inceledi.

«Tıbbî Deontoloji Nizamnamesi» adıyla çıkarılmış olan tüzüğün adını daha anlaşılır olması amacıyla «Hekimlik Görevleri Tüzüğü» olarak değiştirmeyi uygun gördük. Bazı bölüm başlıklarını da aynı amaçla değiştirdik. Genel dilde henüz yaygınlık kazanmamış bazı Türkçe sözcüklerin eski karşılıklarını da ayrıca içinde vermeyi uygun gördük.

Bu durumyla tüzüğün dili önemli oranda Türkçeleşmiş olmaktadır. Kaba bir sayımla Türkçe sözcük oranının % 40-45'ten % 80'e çıktığı görülmüştür.

Türkçeleştirilmiş durumyla tüzüğün Toplum ve Hekim dergisinde yayımlanmasını düşündük. **Aslında tüzüğün yalnızca dilinin değil içeriğinin de günümüz koşullarına uygun biçimde değiştirilmesi gerekmektedir. Bu nedenle yayınlanması, hem de anlaşılır bir dille yayınlanması içerik değişikliğindeki zorunluluğu bir kez daha ortaya çıkaracaktır, kanısındayım.»**

HEKİMLİK GÖREVLERİ TÜZÜĞÜ

Türkçeleştiren : Dr. A. Sabri KEMAHLI

Madde 1 — Hekim ve dış hekimlerinin görevleri bakımından uymakla yükümlü oldukları kural ve ilkeler bu tüzükte gösterilmiştir.

6023 sayılı Türk Hekimler Birliği Yasası'nın (Türk Tabipler Birliği Kanunu'nun) 7'nci maddesi gereğince hekim odalarına kayıtlı bulunan hekim ve dış hekimleri bu tüzük hükümlerine bağlıdır.

BİRİNCİ BÖLÜM GENEL KURAL VE İLKELER

Madde 2 — Hekim ve dış hekimlerinin başka gelen ödevi insan sağlığına, yaşamına ve kişiliğine özen ve saygı göstermektir.

Hekim ve diş hekim hastanın cinsiyeti, ırkı, ulusu, dini ve mezhebi, aktöresel düşünceleri, kişliği, toplumsal düzeyi, yeri ve siyasal düşüncesi ne olursa olsun, muayene ve sağaltım konusunda en yüksek dikkat ve özeni göstermekle yükümlüdür.

Madde 3 — Hekim, görevi ve uzmanlığı ne olursa olsun, gerekli bakımın sağlanamadığı ivedi olgularda, zorlayıcı neden olmadıkça, ilk yardımda bulunur.

Diş hekim de kendi alanında aynı yükümlülüğü taşır.

Madde 4 — Hekim ve diş hekim uğraş ve sanatının yürütülmesi dolayısıyla öğrendiği sırları yasal zorunluluk olmadıkça açıklayamaz.

Tıp toplantılarında sunulan ya da yayınlarda söz konusu olan olgularda hastanın kimliği açıklanamaz.

Madde 5 — Sağlık kuruluşlarında uygulanan yöntem ve ilkeler saklı kalmak üzere hasta hekimini ve diş hekimini özgürce seçer.

Madde 6 — Hekim ve diş hekim sanat ve uğraşını yürütürken hiç bir etkiye kapılmaksızın vicdanî ve uğraşsal düşüncelerine göre davranır.

Hekim ve diş hekim uygulayacağı sağaltımı saptamakta özgürdür.

Madde 7 — Hekim ve diş hekim sanat ve uğraşının yürütülmesi dişında bile olsa, uğraş aktöresi ve töreleri ile bağdaşmayan davranışlardan kaçınır.

Madde 8 — Hekimlik ve diş hekimliği uğraşlarına ve sağaltım kuruluşlarına tecimsel bir yön verilemez.

Hekim ve diş hekim yapacağı yayınlarda tıp uğraşının onurunu üstün tutmaya zorunlu olup, her ne yolla olursa olsun yazılarında kendi tanıtımını yapamaz.

Hekim ve diş hekim gazetelerde ve başka yayın araçlarında tanıtım niteliğinde teşekkür duyuruları yazdıramaz.

Madde 9 — Hekim ve diş hekim gazete ve başka yayın araçları ile yapacağı duyurularda ve reçete kağıtlarında ancak ad ve soyadı ile adresini, Tıp Uzmanlık Tüzüğüne (Tababet İhtisas Nizamnamesine) göre kabul edilmiş olan uzmanlık dalını, akademik sanını ve muayene gün ve saatlerini yazabilir.

Muayenehane kapılarına ya da yapıların dişına asılacak tabelaların boyutları ve sayısı yerel hekim odaları tarafından saptanabilir. Hekimler ve diş hekimleri hekim odalarının bu konudaki kararlarına uymakla yükümlüdürler.

Tabelalarda en çok iki renk kullanılabilir. Işık verici araçlarla tabelaları süslemek yasaktır.

Madde 10 — Araştırma yapmakta olan hekim ve diş hekimi, bulduğu tanı ve sağaltım yöntemini yeter derecede deneyerek yararlı olduğu ya da zararlı sonuçlar doğurmayacağı kanısına varmadıkça uygulayamaz ya da salık veremez. Ancak yeterince denenmemiş yeni bir buluşun uygulaması sırasında alınacak önlemler konusunda ilgilileri uyarmak ve henüz deneme evresinde olduğunu eklemek koşulu ile bu buluşu salık verebilir.

Bir buluş üzerinde yanlış düşünceler uyandıracak anlatımlar kullanılması yasaktır.

Madde 11 — Deneme amacıyla insanlar üzerinde hiç bir cerrahi girişim yapılamayacağı gibi aynı amaçla kimyasal, fiziksel ya da dirimbilimsel herhangi bir sağaltım da uygulanamaz.

Bilinen yöntemlerin bir hastaya yarar vermeyeceği klinik ya da laboratuvar incelemeleri sonucunda saptanırsa daha önce olağan deney hayvanları üzerinde denenerek yararlı etkileri anlaşılmış olan bir sağaltım yönteminin uygulanması uygundur. Şu kadar ki, bu sağaltımın uygulanabilmesi için, hastaya yararlı olacağının ve başarı elde edilmemesi durumunda ise olağan sağaltım yöntemlerinden daha elverişsiz bir sonuç alınmayacağına olası olması gereklidir.

Önceden denenmiş olmamakla birlikte, zarar vermesi olasılığı bulunmayan ve hastayı kurtarması kesin görülen bir girişim yapılabilir.

Madde 12 — Hekim ve diş hekimlerinin:

A) Hastalara, ne yolla olursa olsun, haksız bir çıkar sağlamayı amaçlayan eylem ve davranışlarda bulunmaları;

B) Birbirlerine muayene ve sağaltım için hasta göndermeleri karşılığında para alıp vermeleri;

C) Kendilerine hasta sağlama amacıyla eczacı, yardımcı tıp görevlileri ve başka herhangi bir kişiye aracılık ücreti ödemeleri;

D) Kişisel bir çıkar düşüncesiyle ya da doğru olmayan bir amaçla ilaç, tıbbî aygıt ya da araçlar salık vermeleri ya da sağlık kuruluşlarına hasta göndermeleri ya da yatırmaları;

E) Muayene ve sağaltım ücretlerinin saptanması ve bunun ödemesi konusunda üçüncü kişilerin aracılığını kabul etmeleri.

Uygun değildir.

İKİNCİ BÖLÜM

Hekim ve Diş Hekimlerinin Hastalarıyla İlişkileri

Madde 13 — Hekim ve diş hekimi bilimsel gereklere uygun olarak tanı koyar ve gereken sağaltımı uygular. Bu çalışmalarının salt

iyileşme ile sonuçlanmamasından dolayı hekimlik görevleri bakımından eleştirilmez.

Hekimlik ilke ve kurallarına aykırı ya da aldatıcı nitelikte tanı ve sağaltım yasaktır.

Hekim ve dış hekimi tanı ve sağaltım ya da korunma amacı olmaksızın hastanın isteğine uyararak ya da başka nedenlerle ussal ya da gövdesel direnci azaltacak herhangi bir uygulamada bulunamaz.

Madde 14 — Hekim ve dış hekimi hastanın durumunun gerektirdiği özeni gösterir. Hastanın yaşamını kurtarmak ve sağlığını korumak olanağı olmasa bile acısını azaltmaya ya da dindirmeye çalışmakla yükümlüdür.

Hekim ve dış hekimi hastasına umut vererek onu avutur. Hastanın maneviyatı üzerinde kötü etki yaparak hastalığın artması olasılığı yoksa, tanıya göre alınması gereken önlemlerin hastaya açıkça söylenmesi gereklidir. Ancak hastalığın ağır görünen sonu ve gidişinin saklanması uygundur.

Kötü bir son hastanın kendisine çok büyük bir sakınmayla sezdirilebilir. Hasta tarafından, böyle bir prognozun ailesine açıklanmaması istenilmemiş ya da açıklanacağı kişi saptanmamış ise, durum ailesine bildirilir.

Madde 15 — Hastaya bakmak üzere bir aile yanına ya da herhangi bir kuruma çağırılan hekim korunmayı da sağlamaya çalışır. Hekim, hastalara ve onlarla birlikte yaşayanlara, kendilerine ve çevrelerine karşı sorumluluklarını bildirir.

Hekim gereğinde sağaltımı sürdürmeyi geri çevirmek karşılığında da olsa, sağlık koruma kurallarına uymayı sağlamak için çaba harcar.

Madde 16 — Hekim ve dış hekimi bir kimsenin sağlık durumu konusunda bilimsel yöntemleri uygulayarak kendisinin yaptığı muayene sonucunda edindiği vicdanî ve bilimsel kaniya ve kişisel gözlemine göre rapor verir.

Özel bir amaçla ya da gönül için rapor ya da herhangi bir belge verilemez.

Madde 17 — Hekim ya da dış hekimi hastanın özel ya da ailesel işlerine karışamaz. Ancak yaşamsal önemi bilinen ya da sağlık bakımından zorunlu görülen durumlarda olabilen kolaylığı ve manevî yardımı sağlar.

Madde 18 — Hekim ve dış hekimi ivedi yardım, resmî ya da insanca görevlerinin yerine getirilmesi durumları dışında uğraşıyla ilgili ya da kişisel nedenlerle hastaya bakmayı reddedebilir.

Madde 19 — Hekim ve dış hekimi uğraşıyla ilgili ya da kişisel nedenlerle sağaltımı bitirmeden hastasını bırakabilir.

Ancak bu gibi durumlarda başka bir hekim ya da dış hekiminin sağaltım ve girişimine olanak verecek zamanı önceden hesaplayarak hastaya zamanında bildirmesi gereklidir. Hastanın bırakılması durumunda, yaşamının çekinceye düşmesi ya da sağlığının zarara uğraması olası ise, başka bir hekim ya da dış hekimi sağlanmadıkça hastayı bırakıp gidemez.

Hastayı böylece bırakan hekim ya da dış hekimi gerek görürse ya da hasta tarafından istenirse sağaltım zamanına değgin gözlem notlarını verir.

Madde 20 — Hekim ya da dış hekimi yararsızlığını bildiği bir ilacı hastaya veremez. Ancak temelli bir sağaltımın yapılması olanağı olmayan durumlarda avutma bakımından bazı ilaçlar salık verebilir.

Parasal durumları uygun olmayan hastalara kesin zorunluluk olmadıkça pahalı ilaçları vermesi uygun değildir.

Hekim ve dış hekimi hastaya gereksiz ve yersiz harcamalar yaptıramayacağı gibi yararı olmayacağını ve hastanın parasal gücünün yetmeyeceğini bildiği bir sağaltımı öğütleyemez.

Madde 21 — Başkalarının yardımıyla yapılacak cerrahî işlemlerle diğer sağaltımlarda operatör, hastaya bakan hekim ve dış hekimi birlikte çalışacağı kişileri seçmekte özgürdür.

Götürü ücret koşulu saklı kalmak üzere, yardımcı tıp görevlilerinin ücretleri hasta tarafından ödenir.

Hasta tarafından çağırılmamış olan hekim ya da dış hekimi ameliyatta bulunmaktan dolayı ayrıca ücret isteyemez.

Genel, katma ve özel bütçeli kurumlar ile yerel yönetimlerde, iktisadî devlet kuruluşlarında ya da bunlara bağlı kurumların sağlık kuruluşlarındaki yöntem ve ilkeler saklıdır.

Madde 22 — Ananın yaşamını kurtarmak için başka yol yoksa düşük yapılması uygundur. Ananın yaşamı önemli bir çekince içinde bulunuyor, cerrahî girişimi ya da gebeliğe son verilecek bir sağaltımı zorunlu kılıyorsa, hastalıkla ilgili tıp dalında uzman iki hekimin, bu iki uzman sağlanamazsa iki hekimin nesnel ve kesin kanıtlara dayanan raporları alınmadıkça bu girişim ya da sağaltım yapılamaz. Bu raporların aslı, girişimi ya da sağaltımı yapan hekim tarafından saklanır ve kendisinin onayladığı ve hastanın adını içermeyen bir örneği bağlı bulunduğu hekim odasına alındılı (taahhütlü) olarak gönderilir.

Raporun onay açıklanmasında düşüğün yapıldığı tarih ve yer gösterilir.

Ağır ve ivedi olgularda yukarıdaki fıkra gereğince hekim raporu alınması olanağı bulunmazsa hekim kendi başına davranır ve durumu gecikmeden alındılı (taahhütlü) bir mektupla bağlı bulunduğu hekim odasına bildirir.

Düşüklerde hastanın ve varsa veli ya da vasisinin yazılı olarak onayının alınması zorunludur.

Bu tüzüğün yirmi birinci maddesinde yazılı sağlık kurumlarında yapılacak düşüklerde, bu kurumlarda geçerli olan yöntem ve ilkeler saklıdır.

Madde 23 — Güç doğumlarda hekim anayı ve çocuğu kurtarmaya çaba gösterir.

Bu gibi durumlarda hekim ailesel düşüncelere ve başka etkilere kapılmaksızın bilimin gereklerini yerine getirir.

Madde 24 — Hasta danışım (konsültasyon) yapılmasını isterse hastaya bakan hekim ya da diş hekimi bu istemi kabul eder.

Hastaya bakan hekim ya da diş hekimi danışım yapılmasına gerek görürse durumu hastaya bildirir. Bu önerinin benimsenmemesi durumunda bu hekim ya da diş hekimi hastasını bırakabilir.

Bu tüzüğün yirmi birinci maddesinde yazılı sağlık kurumlarında danışımın hangi durumlarda ve nasıl yapılacağı hastaneler yönetmeliklerinde gösterilir.

Madde 25 — Danışimlarda tartışma ve danışmalar hasta ile çevresindekilerin duyup anlayamayacakları biçimde yapılır.

Tartışma ve danışma sırasında uğraş ağırbaşlılığının korunmasına dikkat edilir.

Danışıma katılan hekim ya da diş hekiminin başka bir hekim ya da diş hekimini koruma amacıyla ya da başka bir duygusal nedenle gereksiz övmelerden kaçınarak düşüncesini açıkça söylemesi gereklidir.

Madde 26 — Danışimda varılan sonuçlar bir danışım tutanağı ile belirlenir ve bu tutanak ortaklaşa imzalanır.

Danışımın sonucu ayrıca en yaşlı hekim ya da diş hekimi tarafından hastaya bildirilir. Sonuç bildirilirken hastanın ya da yakınlarının maneviyatını bozacak ya da kendilerini duraksamaya ve kuşkuya düşürecek belirsiz ve dolaylı sözler söylenmesi uygun değildir.

Madde 27 — Danışman hekim ya da diş hekimi yapılan sağaltımı uygun görmezse düşüncesini danışım tutanağına yazmakla yetinir. Yapılan sağaltıma karışmaz.

Madde 28 — Danışman hekim ya da diş hekimi ile hastaya bakan hekimin düşünceleri arasında aykırılık doğar ve hasta danışman hekim ya da diş hekiminin düşüncesini yeğler, hastayı sağaltan hekim kendi görüşünde direnince, hastayı bırakabilir.

Madde 29 — Danışman hekim ya da dış hekim hastanın sürekli istemi olmadıkça hastayı sağaltamaz.

Danışman hekim ya da dış hekimin, danışımı gerektirmiş olan hastalığın süresince, hastaya bakan hekimin onayı olmadan, hastanın yanına aynı hastalık için, uğraşla ilgili bir amaçla sonradan girmesi uygun değildir.

Madde 30 — Yapılan danışımında her hekim ya da dış hekim ücretini ayrı ayrı alır. Ücretin bir elden alınarak bölüştürülmesi uygun değildir.

Danışım, hastaya bakan hekime, danışman hekim ya da dış hekim gibi, ücret hakkını verir.

Madde 31 — En düşük ücret tarifesi uygulanan yerlerde hekim ya da dış hekim yarışma ya da yaymaca (propaganda) amacıyla tarifede yazılı en düşük miktardan aşağı ücret kabul edemez.

Madde 32 — Hekim ya da dış hekimin kendi uğraşından olanlarla bunların bakmakla yükümlü oldukları yakınlarının (ana, baba, dede ve nineleriyle çocukları ve torunlarının) ve karı ya da kocalarının muayene ve sağaltımları için ücret almaması uygundur. Bu durumlarda zorunlu harcamalarını isteyebilir.

Madde 33 — Her çeşit cerrahî girişim, doğum, fiziksel sağaltım, ışın sağaltımı, dış hekimliği sağaltımları ve hekimin sıkı gözetimini gerektiren sürekli bakım ve sağaltımlar için hastalardan kesin bir ücret istenebilir.

Bir sürekli bakım ve sağaltım evinde ya da kurumunda sağaltım için kesin bir ücret alınabilir.

Başka durumlarda kesin ücretle hasta sağaltımı yapılamaz.

Bu tüzüğün yirmi birinci maddesinde yazılı sağlık kurumlarında geçerli olan yöntem ve ilkeler saklıdır.

Madde 34 — Götürü ücret alınması uygun olan durumlarda sağaltım bitmeden herhangi bir nedenle bırakılırsa hastaya bakan hekim o zamana değin yaptığı çalışma ve harcamalarına karşılık olan ücreti alır, peşin almışsa kalanını geri verir.

Madde 35 — İvedi olgularda girişim yapan hekim ya da dış hekim bu girişimden dolayı ücretini sonradan isteyebilir.

Madde 36 — Bu tüzüğün yirmi birinci maddesinde yazılı sağlık kurumlarında çalışan hekim ve dış hekim bu kurumların sağlık kurullarına başvurmuş olan hastaları muayenehane ya da laboratuvarına çağırarak ücretle sağaltamaz.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Hekim ve Diş Hekimlerinin Birbirleriyle ve Yakın Uğraşlardan Olanlarla İlişkileri

Madde 37 — Hekim ve diş hekimleri kendi aralarında iyi meslektaşlık ilişkilerini sürdürmeli ve manevî bakımdan birbirlerine yardım etmelidirler. Uğraşla ilgili anlaşmazlıklarını önce kendi aralarında çözmeye çalışmalı bunda başarılı olamazlarsa bağlı buldukları hekim odalarına bildirmelidirler.

Madde 38 — Hekim ve diş hekimi uğraştaşlarını (meslektaşlarını) kötüleyemeyeceği gibi onları küçük düşürücü başka tutum ve davranışlarda da bulunamaz.

Hekim ve diş hekimi herhangi bir kişinin onur kırıcı saldırılarına karşı uğraştaşlarını korur.

Madde 39 — Hekim ve diş hekimi uğraştaşlarının hastalarını elde etmeye yönelik davranış ve girişimlerde bulunamaz.

Madde 40 — Hekim ve diş hekimi yakın uğraşlardan olanlarla uğraşla ilgili ilişkilerinde onların bağımsızlığını bozmamalı, kendilerine incelik göstermeli, onları, hastalarına karşı güç bir duruma düşürebilecek davranışlardan sakınmalıdır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli Hükümler

Madde 41 — Hekim odaları her yıl Ocak ayı başında odalarda yazılı bulunan hekim ve diş hekimlerinin ad ve soyadları ile uzmanlık dallarını ve adreslerini gösteren levhayı hazırlamakla yükümlüdür.

Madde 42 — Muayenehane ya da laboratuvar açan hekim ve diş hekimi, hasta kabulüne ya da laboratuvarda çalışmaya başladığı tarihten başlayarak en çok bir hafta içinde durumu yazılı olarak bağlı bulunduğu hekim odasına bildirir.

Madde 43 — Hekim ve diş hekimi muayenehane ya da laboratuvarında kendi adına başka bir hekim ya da diş hekimini çalıştıramaz. Ancak geçici bir süre için kendisi bulunamayacaksa başka bir hekim ya da diş hekimini yerine bırakabilir. Bu süre bir aydan çok sürerse bağlı bulunduğu hekim odasına bildirir.

Madde 44 — Hekim ve diş hekimleri bu tüzük hükümlerine aykırı davranırlarsa 6023 sayılı Türk Hekimleri Birliği Yasası'nın (Türk Tabipleri Birliği Kanunu'nun) 30'uncu maddesine uyarak bağlı buldukları hekim odaları yönetim kurulları tarafından Onur Kurulu'na verilirler.

Hekim ve diş hekimlerinin disiplin cezası ile cezalandırılmaları, haklarında ayrıca hukuksal ya da cezaî kovuşturma yapılmasına engel değildir.

Geçici Madde — Bu tüzük hükümleri sanatlarını yürüten permili dişçiler için de uygulanır.

Madde 45 — 6023 sayılı yasanın 59'uncu maddesinin (g) bendine dayanılarak hazırlanmış ve Danıştayca incelenmiş olan bu tüzük hükümleri Resmî Gazete ile yayını tarihinden iki ay sonra yürürlüğe girer.

Madde 46 — Bu tüzük hükümlerini yürütmekle Adalet ve Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı görevlidir.

SAĞLIK KURULTAYI - 79

SAĞLIK KURULTAYI - 79'UN ÖN PROGRAMI :

BİLİMSSEL PROGRAM

14 Mart 1979 Çarşamba

10.00 — 12.00 Açılış töreni ve konuşmaları

12.00 — 14.00 Ara

14.00 — 17.00 Panel: ULUSAL SAĞLIK POLİTİKASI

Yönetici : Prof. Dr. Nusret Fişek

Konuşmacılar: Dt. Tonguç Görker (SSYB Temsilcisi), Prof. Dr. Özdemir İter (TTBMK Temsilcisi), Tevfik Çavdar (DPT Temsilcisi), İbrahim Uysal (TÜS-DER Temsilcisi).

15 Mart 1979 Perşembe

10.00 — 13.00 Panel: TÜM SAĞLIK PERSONELİNİN TOPLU SÖZLEŞMELİ VE GREVLİ

SENDİKAL HAKLARI.

Yönetici: Dr. Ertuğrul L. Erdem

Konuşmacılar: Doc. Dr. Tonguç Görker (SSYB Temsilcisi), Dr. Uğur Cilasun (TTBMK Temsilcisi), Sosyal Güvenlik Bakanlığı Temsilcisi, Çalışma Bakanlığı Temsilcisi, DİSK Temsilcisi, Hasan Fehmi Mavi (TÜS-DER Temsilcisi).

15.00 — 18.00 Serbest Bildiriler

16 Mart 1979 Cuma

10.00 — 13.00 Panel: KİTLE HABERLEŞME ARAÇLARI VE HALK SAĞLIğI

Yönetici: Dr. Erdal Atabek

Konuşmacılar: Doc. Dr. Yakut İrmak-Sencer (TTBMK Temsilcisi), Doc. Dr. Ataman Tan-gör (TTB İzmir Tabip Odası Temsilcisi), Aslan Alp (TRT Temsilcisi), Mahmut T. Öngören (Cumhuriyet Gazetesi Temsilcisi) Milliyet Gazetesi Temsilcisi.

15.00 — 18.00 Serbest Bildiriler

17 Mart 1979 Cumartesi

10.00 — 13.00 Serbest Bildiriler

13.00 — 15.00 Ara

15.00 — 18.00 Serbest Bildiriler